

af Tuberkulosestationer m. v., vedblivende gøres til Genstand for selvstændig Lovgivning, som lettere kan ændres efter Udviklingens Krav, medens man i Loven om offentlig Forsorg alene optager de Bestemmelser, der indenfor dette Omraade er af overvejende forsorgsmæssig Karakter, nemlig Bestemmelserne om Afholdelse af de med Anstaltsophold udover Statens Tilskud i Henhold til Tuberkuloselovgivningen forbundne Udgifter og Understøttelse til Patientens Familie m. v., herunder ogsaa de Bestemmelser af denne Art, der findes i Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918 om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse (§ 5, Stk. 2 og 3, jfr. § 13, Stk. 2).

Udvalget har under sine Drøftelser optaget til samlet Overvejelse Spørgsmaalet om, for hvilke Grupper af de i dets Forslags §§ 203—218 omhandlede Sygdomme og Lidelser, hvor det offentlige afholder Udgifterne ved en Persons Ophold paa en Statsanstalt eller en statsanerkendt Anstalt eller i kontrolleret Familiepleje, eller endelig hvor den paagældende for sin Sygdom eller Lidelse modtager Hjælp under Ophold i Hjemmet, man bør yde den paagældendes Familie Understøttelse uden Retsvirkninger for Forsørgeren. I Henhold til den nugældende Lovgivning kan saadan Understøttelse ydes til blinde og tuberkuløse Personers Familie, jfr. Fattiglovens § 61, Lov Nr. 145 af 12. Marts 1918, § 5 og Lov Nr. 66 af 29. Marts 1924, § 10, foruden den Hjemmel, der i Invalidforsikringslovens § 22, jfr. Forslag til Lov om Folkeforsikring § 79, haves til at yde Invalidforsikrede og Invalidere nyderes Familie Understøttelse under Forsørgerens Ophold til Kur eller Oplæring udenfor Hjemmet efter Invaliderettens Bestemmelse. I »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« er saadan Understøttelse kun foreslaaet for tuberkuløse, jfr. §§ 221, 222 og 226, medens den ved Lov Nr. 36 af 25. Februar 1914 om Ændring af Fattiglovens § 61 givne Hjemmel til at yde de blinde en tilsvarende Understøttelse ikke er medtaget under Hensyn til, at de blinde efter Forslaget vilde kunne opnaa Invaliderente og tillige faa Hjælp til deres Børn efter de særlige Regler i Forslagets Kap. IX og i § 210. Da de nævnte Forudsætninger for Bestemmelsens Udeladelse imidlertid ikke er til Stede, idet dels ikke alle blinde efter de nugældende og efter de i Folkeforsikringsforslaget indeholdte Bestemmelser vil kunne opnaa Invaliderente, dels fordi Bestemmelserne i Kap. IX om Bidrag til samlevende Ægtefæller med Børn ikke vil blive medtaget i Lovforslaget om offentlig Forsorg, vil det efter Udvalgets Formening være nødvendigt, da en Indskrænkning i Forhold til de nugældende Regler ikke skønnes ønskelig, at give en særlig Hjemmel for ogsaa at kunne yde blinde Personer Understøttelse til Familien. Udvalget mener tillige at burde udvide Kredsen af de Tilfælde, hvor saadan Understøttelse kan gives, idet man foreslaar denne Understøttelse ydet ogsaa til sindssyge trængende Personers Familie, idet det ikke mindst af Hensyn til Muligheden for den syges Helbredelse kan være af Betydning, at Familiens Forhold betrygges under Forsørgerens Fraværelse fra Hjemmet.

Udvalget har ikke set sig i Stand til for sit Vedkommende at skønne over, hvad Gennemførelsen af dets Forslag vil betyde i økonomisk Henseende, men maa herved henvise til den i Ministeriets Oversigt over Refusionsordningen efter Sociallovgivningens Revision Side 42—43 indeholdte Opgørelse. De Forandringer i Forhold til Reglerne i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen«, som Udvalget i sit Udkast foreslaar gennemført, vil formentlig ikke paavirke de i den nævnte Opgørelse skønsmæssigt anførte Tal i saa væsentlig Grad, at denne Opgørelse i sin Helhed forrykkes.

G. Bardenfleth.

Johs. Frandsen.

J. Lavdal.